

Capitolul întâi

Într-o dimineață geroasă de luni, mergeam spre școală cu Iepurașul Roz topăind alături. Era așa de frig, încât pânzele de păianjen înghețate sclipeau în lumina soarelui și scoteam norișori albi în timp ce respiram. De aceea amândoi purtam fulare împletite și căciulile noastre de lână, cu ciucuri.

Bineînțeles că Iepurașul Roz nu simte de fapt frigul, fiindcă e de pluș, dar tot îi place să se îmbrace corect în funcție de ocazie. Pe vremuri, a fost jucăria mea preferată, dar mama l-a transformat cu bagheta sa magică într-un iepuraș adevărat. Mama poate să facă astfel de lucruri pentru că e zână!

Odată ajunși la școală, mi-am dat seama că se întâmpla ceva interesant pentru că toți prietenii mei erau adunați în mijlocul clasei.

— Oliver dă o petrecere! a zis Bruno, fluturând o invitație colorată. La patinoar!

— Oooh! a spus Zoe, întinzându-se să vadă mai bine. Nu am patinat niciodată!

— Nici eu! am zis, încântată. Abia aștept!

Însă ne-am dat repede seama că Oliver împărțise deja toate invitațiile, iar acum avea un aer încurcat și se îmbujorase tare.

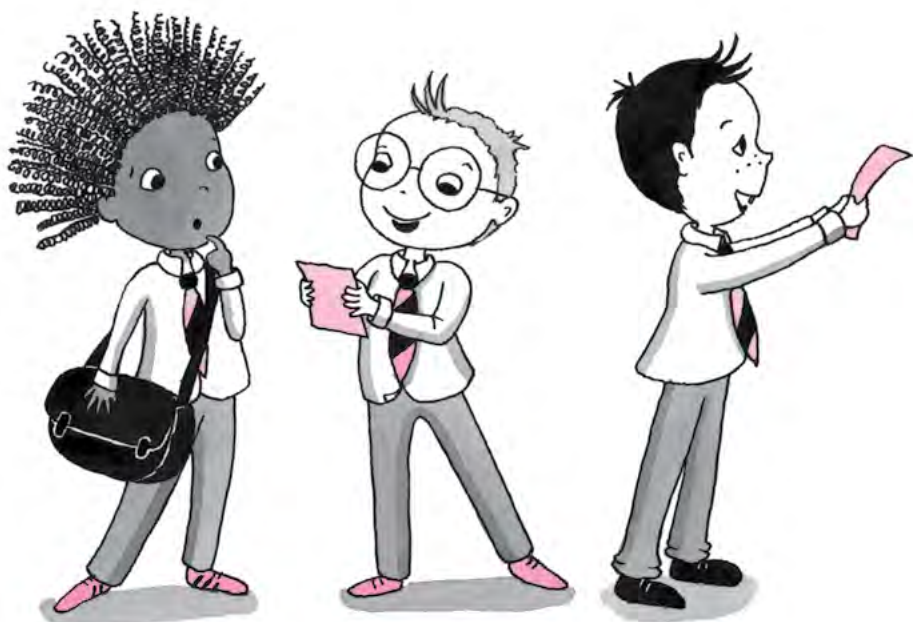
A ridicat din umeri și a spus:

— Îmi pare rău. Am voie să invit doar trei prieteni. Biletele la patinoar sunt scumpe.

— Oh, a făcut Zoe, dezamăgită.

— Ce păcat, a spus Sashi, încercând să nu pară supărată.

Am rămas cu privirea în podea,

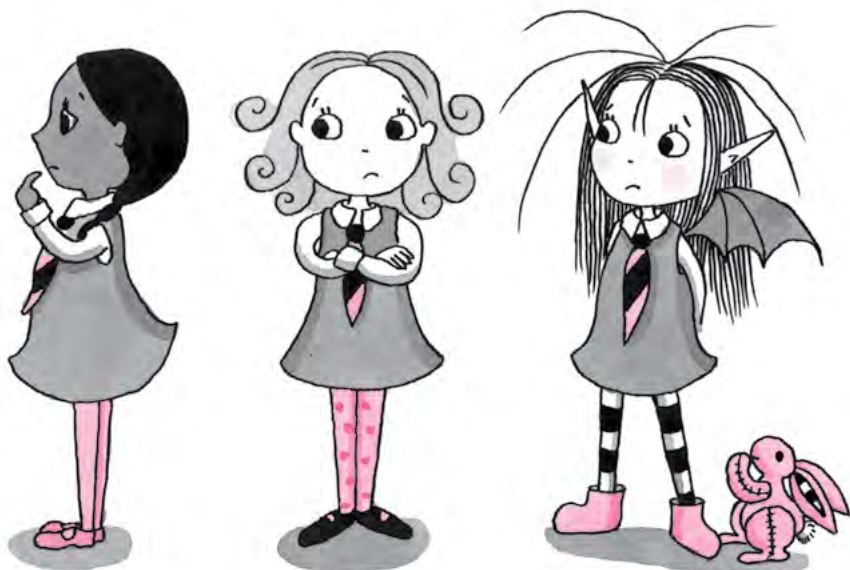

fără să spun nimic. Mă îmbujorasem și mi-era rușine fiindcă îmi închipuisem că voi fi invitată.

— Chiar îmi pare rău, a zis Oliver.

Aș fi vrut să invit pe toată lumea!

— Nu-ți face griji, i-a spus Zoe bătându-l ușor pe braț. Te înțelegem.

— Desigur, a fost de acord Sashi.

Înțelegem! Nu-i așa, Isadora?

— Bineînțeles, am chițăit eu imediat.

Tot restul zilei am încercat din răspuțeri să nu mă mai gândesc la petrecerea lui Oliver, dar când am ajuns acasă, tot la ea îmi era gândul.

— S-a întâmplat ceva? m-a întrebat mama în timp ce întindea unt de arahide pe pâine, pregătindu-mi o gustare. Ești foarte tăcută azi.

— Prea tăcută, a zis tata, căscând.

Abia se trezise. Tata e vampir, deci doarme ziua și stă treaz toată noaptea.

— Nu-i nimic, le-am răspuns.

— Nimic?! a spus tata. Prostii! Dacă nu era nimic, până acum terminai de mâncat sendvișul acela dezgustător cu unt de arahide.

Tata e de părere că mâncarea e scârboasă dacă nu are culoarea roșie.

— Păi..., am început eu. E vorba că
amicul meu Oliver dă o petrecere și nu
m-a invitat și pe mine.

— Ce păcat, a zis mama, ocupată cu
pasatul unui avocado pentru surioara mea
bebeluș, Honeyblossom. Dar mi-e teamă
că nu putem fi toți invitați oriunde.

— Mama are dreptate, a fost tata
de acord. N-o lua personal, Isadora, sunt
sigur că Oliver nu a vrut să supere pe
nimeni.

— Știu, sunt sigură că n-a vrut. Sunt
doar dezamăgită. El se duce să patineze!
Eu nu am patinat niciodată. Mi-ar plăcea
să încerc.

— Ah! a exclamat mama. Eu și sora mea ne distrăm de minune pe patinoarele magice din pădure! Natura e tare frumoasă când totul în jur e înghețat și strălucește!

— Te referi la mătușa Crystal? am întrebat eu.

— Da, a răspuns mama. Avea obiceiul să facă patinoare minunate prin magie, cu ajutorul baghetei sale. Ții minte că specialitatea ei e gheața magică? Pentru că s-a născut iarna.

— Știu, am spus eu, e o zână de iarnă.
Ce mult mi-ar fi plăcut să fii și tu o zână
strălucitoare a zăpezii, mami!

— Mie nu! a zis tata înfășurându-se
mai strâns cu mantia. Brrr!

— Prefer să fiu zână de vară, a spus
mama. Cel mai bine mă pricep la flori și la
razele soarelui!

